71

3048

ROSSEND LLURBA

LA DARRERA DISBAUXA

IMPRESIÓ TRÁGICA

19

La darrera disbauxa

Rossend Llurba

La darrera disbauxa

Impresio trágica

Guanyadora del premi d'honor en el
Concurs de Diálecs organissát
per la revista teatral

De Tots Colors

Queda prohibida tota reproducciò, traducció y representació sens permís del autor.

La Societat de Autores Españoles, es la encarregada de cobrar els drets.

Queda fet el dipósit que marca la lley.

BARTOMEU BAXARÍAS
EDITOR : : Alt Sant Pere, 17
BARCELONA : : : : : 1912

FIGURES

Liseta, 24 anys. Graciosa y subtil: sots son cos de hetera, hi traspua un‘ánima ingénua y apasionada.

Albert, 36 anys. Home de món; els plaers de la vida l‘han decaigut bastant, empró conserva encara quelcom d‘arrogancia jovenívola.

Camarer, No parla.

L’estrena d‘aquesta obreta, va efectuarse en el Gran Teatre del ‘‘Círcol de Sans” la tarda del 20 de Octubre de 1912, per la distinguida primera actriu Carme Rovira, el director del elenc dramàtic, Joan Drets, y el senyor Muntál

670112

DECORACIÓ

Reservàt d'un local ahont s'hi celebra *Ball de Disfresses*, Porta d'entrada al fons y finestra a la dreta que'es suposa, dona al carrer. Al mitx de la escena hi haurà una taula de menjar, parada; á la esquerra, segon terme, un penja-robes de peu; arrambat a la paret del fons, banda dreta, una *chaisselonge*, cadires al voltant de la taula y per tot ahont convingui.

Tinguis compte en donar a n'aquesta habitació l' aire *chic* y frívol d'aqueixos llocs de plaer ahont hi acudeixen gent mondana.

Epoca present — Dretes y esquerres; les del actor.

ACTE ÚNIC

La escena està completamént a les fosques. Se sent al lluny l'acabamént d'un vals y tot seguit remor de petjades y veus confoses que van acostantse. S'obra la porta del fons i apareix el Camarer qui, desprès de donar la llum elèctrica, resta un moment a la porta; oferint l'entrada a Liseta y a l'Albert. Aquests venen elegantmént abillats. Ella va amb careta posada y un disfràs de dominó. Desfense del bras d'ell, Liseta avansa y va a seurer, consirosa y aclaparada, en una cadira de aprop la taula. Ell, desprès de donar algunes instruccions al Camarer, se treu el barret, penja l'abric y encent un puro; tot amb molta parsimonía. Pausa.

ESCENA UNICA

CAMARER *quan se indiqui*; LISETA *y* ALBERT

Albert (*Donant arreu una minuciosa mirada*). Bravíssim!... Taula parada... ambent perfumat... amor y... (*Amb intenció*). Chaisselonge... Bravíssim! bravíssim! Veritát... (*No sabent com anomenarla*). amigueta?

Liseta (*Amb sequetat*). Veritat.

Albert (*Sense fixarse amb ella*). Oh, jo'n se la prima d'aquestes minuciositats!... Els cambrers d'aquesta casa's coneix que no obliden als seus antics parroquians. Jo els hi remercío fondamént. Un lloc d'amor, y en nit de Carnaval, be mereix que llueix ses millors gales. (*Rihent*). Ja, ja, ja!... Y a mes, en tant bona companyía... Però, què veig?... *(Mirantla)*. Doncs no està sèria l meva amigueta!... Y amb l'abric. encara, y la careta posada!... *(Com atinanthi)*. Ah!... ja comprenc!... S'ha enfadat perque no la ajudo... Ja, ja, ja!... Perdónem, amigueta meva; jo't prometo que no'm passarà pas mes.

Pretent trèureli l'abric amb irònica amabilitat.

Liseta. (*Oposanshi*). Deixa estar!...

Albert Però, dona!...

Liseta Oh, sí; deixem!... Tinc fret!...

Albert. Ja, ja, ja!... Està de broma, la meva nena, com hi hà món! (*Escarnintla*). Te fret!... Ba, ba!... Això són preocupacions, que'l Champany be cuitarà prou de treurel (*Se sent el timbre*). Té!... no'l demanaves?... (*Cridant*). Endevant! (*S'obra la porta y apareix el Camarer amb una safata y varies ampolles y copes, que deixarà assobre la taula, entornantsen tot seguit y tancant la porta*). Magnífic!... (*Examinant les ampolles*). Aquestes són les marques que a mi m'agraden! Això es sanc y ardencia embotellades! (*Destapantne una, omple una copa, que la ofereix a Liseta y qu'aquesta rebutxa*). Té pròvahol... No?... Doncs m'ho beuré jo! (*Alsant la copa*). A ta salut! (*Beu. Després de beure, saborejantlo*). Deliciós!... Veritablement deliciós! (*S'aixuga'ls llavis y amb tò salamer a n'ella*). Y ara, siguèm rahonables; y, com a bons amics, compartims la taula. Jo't serviré com si fos ton maridet y estessim en plena lluna de mel... Però permetme avans, també, que sigui jo qui descobreixi ta cara; ta cara, que deu esser més hermosa que totes les llunes de mel plegades!

Acostantshi pera trèureli la careta. Ella s'enretira sobtadament.

Liseta. Oh, no!... (*Ell resta extranyat*). Perdónem, Albert!... (*Mes extranyat encara*). T'extranya que t'anomeni?... No ho extranyis; jo't conec, y tu'm reconeixeràs també... Perxò mateix t'ho demano... permètem no descobrirme!

Albert. Ets original, amiga meva!...

Liseta. No ho creguis... Solsament soc previsora.

Albert. Previsora?... No t'entenc ni't vull entendre! Jo sòc home de claretats, y lo que està més lluny dels ulls, no m'ho miro. Perdona, doncs, que no'n fassi esment d'aquestes paraules. Si tu'm coneixes, millor per tu y per mi, perque sempre es un gran plaer retrovar antigues coneixenses; y més si aquestes són de dones hermoses y adorables .. com penso que deus serho tu. Permet, doncs, que no insisteixi y descobreixme ton rostre, que, siguis qui siguis, tinc desitjos de coneixer per admirarlo y rendirli vassallatje. (*Ella abaixa el cap y plora silenciosament*) Plores?... Però quin extrany sentimént hi germina en tu?... Quí ets, que tant misteriosa te'm presentes?... Oh!... Descobreixte! Jo sento desitjos d'amoixarte an els meus brassos... d'aconsolarte... de dirte que la vida es bella, es desitjable, es alegra... y si no ho fos, obligació hi tenim nosaltres de ferli tornar! Voldría aixugar les llàgrimes y provarte que'l plorar es solzament d'ànimes febles; que convé riure, riure sempre; riurers de tot y de tots!... Enfront d'una gran pena, una copa de xampany; y enfront d'uns greus dolors, una forta riallada! Desitjo compartir les teves penes y férteles oblidar, cantant abdos aquesta nit un hímne a l'amor y a la alegría! Descobreixte!...

Liseta. No puc!... No puc!...

Albert. T'ho demano!...

Liseta. Oh! fesme lo que vulguis, lo que més te plagui; però...

Albert. T'ho prego!...

Liseta. (*Pregantli*). Pel teu be!...

Albert. (*Autoritari*). T'ho exigeixo!

Liseta. (*Abatuda*). Ah!... Tens rahó!... No'm recordaba de que tenies dret a exigirmho!.. No es pas la primera vegada que exerseixes autoritat damunt meu! (*Ell la mira amb desconfiansa*). Perdònem... no se el que'm dic!... Jo no volía... Potser que't dolgui. .

Albert. Com més parles, més estranya et trovo!.. Escolta... siguém amiguets .. siguém rahonables... No crec pas que tingui res en ma vida, que obligui a un altre a taparse la cara devant meu...

Liseta. Vols dir?...

Albert. Penso...

Liseta. Doncs pensa lluny y fondo, y potser qu'ho vegis.

Albert. Be, a mi els pensaments no'm preocupen. Lo passat, passat; y lo que ha de venir... deixemho corre! Jo solzament penso en ara, en aquest moment... y sè qu'es aquest un moment de plaer, de disbauxa! Y tonto sería de no passarlo alegramént... de la manera més alegramént posible, y... sense misteris.

Liseta. Tens rahó!... Tens rahò!...

Albert. Per fi't decideixes?

Liseta. Per què no? Encara que m'hi oposés, tens tú prou forsa pera arrencármela!

Albert. (*Esceptic*). Tu mateixa... (*Transició*). Em sembla qu'hauré fet un mal negoci!

Liseta. Tú t'ho has buscat! Y, ja que tant insisteixes, mira! (*Se treu la careta. Ell se la queda un rato mirant y com volguent recordar quelcòm*). Et sorprent?... No'm reconeixes?

Albert. (*Com recordant*). Aquest rostre.... aquestes facciónsl...

Liseta. (*Fentli memoria*). Recorda bè... Aquella nit d'istiu... a plé camp...

Albert. (*Recordantho*). Ah!...

Liseta. (*Continuant amb interés*) La lluna argentada que queia damunt nostre, pobre y únic testimoni del teu crim...

Albert. Sí, sí... ja recordo! .. Calla!...

Liseta. Aquell caminet que s'allunya de casa y per quin hi passava sola, aquella noia de poble... tota bondat, tota ignoscencia... massa confiada!... Aquell verenejánt, el més jove (*Amb interés creixent*). y decidit de tots...

Albert. (*Pregantli*). Calla!... Calla!...

Liseta. (*Sense ferne esment*). Dolces mentides destrenades a cau d'orella... precs... atreviments... la nit... la solitut... una verge quí cau... un covart aquí fuig...

Albert. (*Nirviós*). Oh, calla Liseta!... Calla!..

Liseta. Ho recordes, ara? Em reconeixes?...

Albert (*Abatut*) Massa!... (*Amb compasió*). Oh, Liseta! Què ha sigut de tú?... Qué ha passat?...

Liseta. Y ho preguntes?... Lo que inevitablement havía de passar! A una pobra donzella ingénua, a qui en un moment de feblesa l'hi ha caigut tant grossa taca damunt, què li espera?... El menysprèu dels uns, portes que's tanquen, amistats que's perden... tot, tot!... Y lo que's pitjor, ni el consol de la ma amistosa del que la va ajudar a càurer li queda!... Es horrible!... Es horrible!...

Albert. Ho reconec... y me'n sento culpable!

Liseta. (*Desenganyada*) Ja es tart!... Despres rès... Una noia cercant el seu amor... una llar que s'abandona... la ciutat devant dels ulls, resplandenta de refulgencies, plena d' abims... un ser que s'hi endinza, que batalla y que, per fi, socumbeix... y una perduda més al món! Vetaquí la meva odissea!..

Albert. (*Compadintla*). Liseta!... Pobra Liseta!...

Liseta. No es ja pas hora de compadirme!.... (*Pausa llarga. Ell s'assenta al enfront d'ella y resta un moment mirántsela, y, per fi, queda abatut. Ella, amorosament, interrogadora, se decideix a parlar*). Albert?.... Per qué sigueres tant miserable?... Per què el traíres a un amor tant pur com el que jo t'ofería?...

Albert. (*Refentse y pregantli resolut*). Permetem, Liseta... Vols no recordarlos més aquells moments?...

Liseta. T'espanten... veritat?

Albert. (*Recobrant sa sanc freda*). No m'espanten. Em dol que perdem el temps parlant de coses que ja no tenen remei.

Liseta. Ets cínic!

Albert. Potser si. Però lo fet, fet està, y val més deixarho corre. Al món no hi passa rès que no tingui rahò d'esser. Tú, vas caurer, per que... habies de caurer!...

Liseta. Oh!... No tens sentiments!

Albert (*Escéptic*). No m'hi he fixat mai...

Liseta. (*Amb terror*). Quin llenguatge!...

Albert. El troves dur, veritat?

Liseta. No. El trovo sincer! Tant debò m'hi haguessis parlat sempre així! Al menos, ara, et presentes tal com ets.

Albert. (*Amb crudeltat*). Avans tampoc erets la mateixa.

Liseta. (*Dolorosament*). Es veritat... oh!.. Es massa veritat! Solzament n'hi ha una cosa d'iguala; qu'avans t'estimava amb tota l' ànima; que vaig seguir estimante, y que, apesar meu... encar t'estimo!

Albert. Jo t'ho agraheixo.

Liseta. (*Desilusionada*). No més?...

Albert. Y ja que m'ets franca, vull parlarte amb franquesa. Jo tambè t'he estimat, y fins també t'estimo; però...

Liseta. Però, què?...

Albert. Lo que ja t'he dit. No es ara moment de sentimentalismes... La vida l'hem de pendre tal com vè. Perxò't demano que siguis rahonable. Si avans siguèrem lo que fèrem, ara qu'hem tingut la sort de retrobarnos, siguém amiguets més que ningú. Es la única solució que hi trovo.

Liseta. Y't sembla que per tu ha sigut sort el retrovarme?

Albert. O lo que siga... m'ès igual. Encar que a tú, t'estranyi, permetem que ho tinga per sort. Y, en prova d'això, mira. (*Posa licor en una copa y beu*). Bec a la salut del nostre retrovamént! Vols béurehi, tú, també?

Omplintli un'altre copa.

Liseta. Déixa... no tinch set!...

Albert. Que no tens set?... Per que t'has posat trista!... Créume a mi, posat en si... Donemho tot per oblidat, y comensém una època nova d'amor. Vols?

Liseta. Y tu 't penses que hi han coses que poden oblidarse?

Albert. En les teves circunstancies, si.

Liseta. No t'entenc...

Albert. Sencillamént. Creus tu que pot haverhi remei en la vida que portes ara?

Liseta. No'm faig ilusions.

Albert. Perxò mateix per qué no pots ferten. Millor dit; pots ferten de noves, si tu vols.. (*Admiració per part d'ella*). Escolta... Jo comprenc molt bé la teva angoixa... Y fins crec en lo que m'has dit de que, apesar teu encara m'estimes. Doncs, bé; tú, siguent lliure com ets, y jo, com ho he sigut sempre, per què no pot haberhi d'ara en endevant, una dolsa cordialitat, com de dos que ja estàn lássos en les lluites del amor?... Jo m'ofereixo!..

Liseta. Es aquesta, per tú, la millor solució?

Albert. En les teves mans està el que ho sigui... Aceptes?

Liseta. Què vols que fassi jo, pobra de mi, si estic pendenta de la teva voluntat.

Plora.

Albert. (*Anant vers an ella*). Ara m'agrades!.. Però, no ploris, per Deu; no ploris! Veus? Fixat en mí... Si jo també 'n tinc de penes encar que no les pregoni. Asserénat y cálmat! Els més greus dolors son muts... Perxò jo callo. Les angoixes supremes s'obliden rient... Perxò jo ric.

Liseta. Potser que tinguis rahó...

Albert. Y es clar que'n tinc!... Fins ara no te'n adones?...

Liseta. Fins ara no me'n havía convensut. Estigan cert.

Albert. Doncs, bé... Val més tart que mai. Enréra'l passat! Sigues amb mí, y comensèm aquesta època nova de refloreixement de l'amor nostre. Brindèm per ella!

Omple dues copes y beuen els dos.

Liseta. Brindèm!

Albert. (*Aixecant la copa*). A la salut de tots dos! (*Desprs de beurer*). Això es vida!... No ho troves, Liseta?

Liseta. Sí.

Albert. Quin sí més pàlit!... Ah!... No ho consento!... Jo't vull d'altra manera!... Jo't vull com has d'èsser, amor meu!.. Tornèm a beure!

Liseta. (*Pregontli*). Prou Albert!...

Albert. Com s'entent prou!... Fins que torni en tú l'alegría! Qu'ara ets meva!... Què fins ja comenso a estimarte de debó!... (*Omplint les copes*). Tornémhi! Per la nostra alegría! Bèu!...

Liseta. Però, home!...

Albert. Fés lo que't dic, y calla; creume a mi. Apa! (*Ella beu*). Axís, dona!... Té!... Ara, jo! (*Beu ell*). Visca l'alegría! ... Visca l' amor!... La vida es una farsa! Seguimla! Tornemhi.

Torna a oplir les copes.

Liseta. No... Jo, no!

Albert. (*Mitx borratxo*). Doncs jo, sí!... (*Beu*). Y beuré sempre, sempre!... Que la vida es del que la sab viurer, estimant... y bebent y jo... ara... t'estimo a tú!.. Té! (*La abrassa y la besa. Ella resisteix feblement.*) No... si no'm marxaràs!... Que jo tinc més forsa encara.

Besantla.

Liseta. Em fás mal!...

Albert. Per què ets febla!... que no més sabs de plorar! Perque'ts una tonta! (*Deixantla se vol tenir seré y les cames l'hi tremolen*). Té!... Míram a mí!... Veus? Això son homes! Tu... tu no vols béurer! Tens pòr! Doncs, jo, em beuré lo que deixes.

Beu de la copà d'ella.

Liseta. (*Mirantlo amb recel*). Oh!...

Albert. (*Borratxo*). T'espantes?... Doncs... no t'espantis... que jo... soc aquí... amor meu! (*Agafantla*). Vina... séu... com avans... a la meva falda. (*S'assenten. Ella, recelosa, als genolls d'ell*). Que'ts bonica!.. (*La besa*) Estímem, tú... també... (*Ella el besa*). Oh! Així't vull!... Torném a beurer!...

Agafa la botella y beu.

Liseta. No, Albert!... Prou!...

Albert. Apa... beu... te dic!... (*Ella'l rèbutxa y, desfentse dels brasos d'ell, se'n va seurer al chaisse longe, quedant abstreta y goitanlo sinistrament*). No?... Doncs, jo, hi torno! Y hi tornarè... tantes vegades... com.. vulga... (*Tornant a beurer*). Visca... la vida!... Visca... l'amor!... Avui es nit de... disbauxa!.. Gosèmla... la nit!... Gosèmla!...

Liseta. (*Amb amargor*). Albert... Has sigut sempre aixís?... Oh, si!... Ara hem faig càrrec de la crúa realitat!

Albert. (*Completament ubriagat*). Visca... l' amor!... Sí... ríurer!... A riurer... forsa!...

Liseta No hi ha remei pera tú!... Ets fòll!... Ets fòll!...

Albert. (*Anant vers an ella tambalejant*). Vina... amb mí!... T'estimo!... T'estimo!..

Liseta. Espera!...

Albert. (*Tenintla en brassos*). Ets meva!... Esti... mem... tu... tambe... que jo't vull...

forsa... forsa!... (*Alsantse*). Oh!... no puc... no puc... respirar!... Obre!... (*Ella tanca la electricitat y obre la finestra, per ahont hi entra el raig de la lluna)*. Tinc fret!... Estic suant... y tremolo!...

Liseta. (*Amb crudesa*). Estàs borratxo!

Albert. (*Feblement*). No!...

Liseta. (*Terriblement reptadora*). Sí! Ets un viciós!... mil vegades més denigrat que jo! A mi vàren empenyemhi al vici; a tú, nò! Tú hi vens de mena!... Tu hi has empenyut als altres! Ah!... Quantes infelisses con jo, deus haber fet caure!.. Veritat que sí?... Veritat que no soc jo sola l'única víctima teva?

Albert. (*Mirantla estupidament. Riu*). Já, ja jà!...

Liseta. (*Exatantse per moments*). Ho veus?... Ho veus com ho endevino?... Què canalla! (*Ell vol retenirla; ella s'aparta*). Déixem!... Ets asquerós!... Ets detestable! No tens, ni has tingut mai, conciencia dels teus actes! Quin monstre! T'odío!... t'odío!...

Albert. (*Tambalejantse l'agafa fortamént*). Vina!... T'estimo!...

Liseta. (*Rápida*). Jo, nó! (*Cambi de tó, sobtat*). Què dic?... Oh, miserable de mi!... Jo també t'estimo!... T'aborreixo y t'adoro!... Et detesto y no seràs de ningú més, que jo 't vull! Et vull! Pera mi sola!

Abrassantlo fortament pel coll

Albert. No'm... deixis!...

Liseta. No es pas fàcil... (*Sinistra*). Ja no hi ets a temps!... (*Pausa En éxtasis*). Mira... La lluna argentada, que cau damunt nostre, com a recort de la nit dolsament tràgica! Era una nit serena com aquesta.... Nostres cossos junts, sospiraben també per un amor qu'era una mentida!... Com ara, sentíem l'angoixa de lo indescriptible... Llavors era jo una nena; tú, ja un home fet... Ara soc una mondana; tú, un viciós agotat. Avans, me perderes tú a mi; ara... No ho sé... Recordes?... Recordes?...

Abrassantlo per moments amb mès follía.

Albert. Déixa!... M'ofego!..

Liseta. També m'ofegaba jo en altre temps... y no'm tingueres pas compassiò!... (*Tornant al seu éxtasis y estrenyentlo nirviosament*). Albert!... Albert meu!...

Albert. (*Amb veu apagada*). Déixa!... Déixa!...

Liseta. Oh, no!... Ets meu!... No més que meu! (*Abrassantlo en el comble del paroxisme*). Jamai ningú podrà robartem dels meus brassos! (*Breu pausa. Abrassats estretamént. Després, dolsament incitadora.* Escolta... siga... lo que tú vulgis.. lo que'm deies avans... Aném... Gosémla la nit, gosemla!... (*El deixa anar, y cau a terra mort*). Oh!... Albert!... Estimat meu!... (*Mirantlo, a terra.*) No respons?... No respons a la teva Liseta?... Ah! Com sempre... El teu cor no pot respondre mai al qui l'estima... (*Tocantlo*). Mort!.... Oh! Jo t'he mort!... (*Reaccionantse y amb sarcàstica follia*). Perdónem... Això, què hi fà...? Tú vas arrencarme l'ànima; jo. te arrencat la vida... Estém e paus! (*Pausa. Contemplantlo tendramént*) Que es hermós!... Que es hermós... *S'agenolla als peus del cadavre*). Adeu, amor meu!.. La teva Liseta no t'ho oblidarà mai!... (*El besa*). Què frets tens els llabis... Ja comprenc... Es la fredor de la teva ànima!... Adeu! (*S'alsa y dirigintse vers la porta, sempre de cara al cadavre.*) Fins mai més! Y ara... Tu ho has dit. A riure... A riure forsa!

Esclata en una riallada histèrica y desapareix.

TELÓ

DEL MATEIX AUTOR

Festa Completa	Idili festiu
La cansó del Ambulànt (*)	Quadro liric
De cara al Sol	Esbós dramatic

(*) Música del Mestre A. Castells Casas

BIBLIOTECA “DE TOTS COLORS“

	Pessetes	
La llàntia del odi, tragedia en quatre actes, per Gabriele d'Annunzio. . .	2	
La fortuna boja, comedia en quatre actes, per Joseph Morató.	2	
Papà ministre, drama en tres actes, per Gerolamo Rovetta.	2	
¡Por! comedia en un acte, per Felix Duquesnel. (2.ª edició).		50
Els mestres contistes. Volum primer (agotat).	1	
La campana submergida, rondalla escénica en cinch actes, per Gerhart Hauptmann.	2	
Les ales de cera, comedia en dos actes, per Manel Folch y Torres. . . .	1	50
Cor delator, monòlech, per Edgar Poe.		25
L'assumpció de Hannele Mattern, drama d'ensomni en dos actes, per Gerhart Hauptmann.	1	50
Els pobres menestrals, obra en tres actes, per Adrià Gual	2	
Els mestres contistes, Volum segón.	1	
Els picarols, rondalla de l'Alsacia en tres actes, per Erckmann-Chatrian.	2	
Joventut de Príncep, comedia en cinch actes, per Wilehlm Meyer Forster.	2	
Gent d'ara, comedia en dos actes, per Eduard Coca y Vallmajor	1	50
Un cop de vent, pas de comedia per Joseph Morató		50
Cavalleria Rusticana, Escenes sicilianes, per G. Verga.		75

	Pessetes
Flors y Violes, dos actes de comedia, per Pompeu Crehuet.	1 50
Les arrels, drama en tres actes, de Joseph Morató	2
La Cort de Lluís XIV, dramà històrich en cinch actes, de Victorià Sardou.	2
La Rondalla del Amor, Trilogía, de l'Apeles Mestres.	1
Malvestat d'oriana, llegenda per Joseph Carner	2
Les bessones, quadro de comedia, den Florenci Cornet.	75
Reixes enfora, drama en tres actes, den Manel Folch y Torres . . .	2
Scherzo, comedia en un acte, de J. Pous y Pagés	75
May se fa tard si el cor es jove, comedia en tres actes de l'Avelí Artís y Balaguer	2
L'únich consol,drama per R. Suriñach Senties	1
Un retrat, drama escrit en Esperanto, per Nadina Kolowrat	75
Fontalegría, dos actes de comedia, per Pompeu Crehuet	1 50
El Bon Rey Dagobert comedia en quatre actes y en vers per Rovoire. .	2
Pirenenques, poesies per Joan M.ª Guasch.	2
L'ase d'en Buridan comedia en tres actes per R. de Flers y G. A. Caillavet.	2
Raig de sol comedia en dos actes per Joan B.ª Pagés	1 25

	Pessetes
El Rey comedia en quatre actes per G. A. de Caillavet, R. de Flers y E. Aréne.	2
Burgeseta, comedia en tres actes per D. y V. Corominas Prats . . .	2
Extrems que's toquen, dialech de Manel Folch y Torres.	1
El curandero nou, sainet en un acte de Ramon Ramon y Vidales. . .	1
El patró Pere March, drama en un acte de Pompeyus Gener. . . .	1
La Verge Boja, obra en quatre actes, per Enrich Bataille traducció catalana, de Carles Costa.	2
El Teatre tal com es, la hermosa Conferencia, per Enrich Irving . . .	25
Doncell qui cerca muller, follia amorosa en un preludi y tres actes per Adrià Gual.	2
Ombres d'amor, fantasía en un acte per Joseph Burgas..	1
El restaurant de la platja, sainet de costums vilatanes, per R. Ramón y Vidales	1
L'intrús, comedia en tres actes, per Tristan Bernard traducció catalana, den Carles Capdevila . . .	2
Pensant, *Sentint* y *Rient* (*del cap y de cor*), primer volúm per Pompeu Gener	1
Pensant, *Sentint* y *Rient* (*humorades*). Volum segón	1
L'amor vetlla, comedia en quatre actes, per G. A. de Caillavet y R. de Flers traducció catalana per Carles Capdevila.	2

	Pessetes	
Jutge y part, comedia en un acte, per R. Bracco	1	
L'oncle Rector, comedia en dos actes, per M. Folch y Torres	1	50
L'Abella perduda, diàlech, pér Juli Vallmitjana	1	
El Corb, impresió escènica en un acte, per Juli Vallmitjana	1	
El Somatent de Girona, quadro dramàtich, en un acte y en prosa, per Ferràn Agulló y Vidal. (2ª. edició.)	1	
Els idols, quadro en un acte, per Carme Karr	1	
La malalta fingida, comedia en tres actes, per Carles Goldoni	2	
Educació de príncep, comedia moderna en quatre actes per Maurici Donnay	2	
La felicitat en un recó, comedia en tres actes de Herman Suderman.	2	
De bon tremp, drama en tres actes de Manel Folch y Torres (2.ª edició).	2	
Alkestis, tragedia en tres actes per Eurípides	2	
Boca d'infern, monólec, per Pompeu Creuhet		50
La victoria dels Filisteus, comedia en tres actes, per Henry Arthur Jonnés	2	
Magda, drama en cuatre actes, per Hermann Suderman	2	
Els Mentiders, comedia en cuatre actes, per Henry Arthur Jonnés	2	
En Tarregada, monólec per Juli Vallmitjana		50
Els Jambus, diàlec, per Juli Vallmitjana		50

	Pessetes	
La Xocolatereta, comedia en cuatre actes, per Paul Gavault, traducció catalana per Jordá y Vilaregut.	2	
Els Hipócrites, comedia en cuatre actes, per Henry Arthur Jonnés. *(2.ª* edició)	2	
El pare-nostre, monólec, per Apeles Mestres.		50
El misteriós Jimmy Samson, comedia en tres actes, per Pau Armstrong.	2	
L'Abim, novela psicológica per el doctor D. Pere Manaut, forma un volúm de 225 pàgines ricament encuadernat en rústica, amb dibuix a quatre tintes, en paper especial y cobert amb paper de seda. Son preu es.	2	
Elogi de la Poesía, per Joan Maragall.	1	
Llibre d'histories, per Raimont Caselles	3	
Total, rès, comedia en un acte, per R. Campmany C. Giralt	1	
L'Ignoscenta, tragedia en un acte, per J. Puig y Ferreter	1	
Amic de confiansa, diàlec en un acte, per A. P. Maristany	1	
Un home experimentat, monòlec per Antón Cantallops		50
El perfecte amor, comedia en tres actes, per Robert Bracco	2	
L'Enginyer nou, impressió dramàtica en un acte, per Marcel Gerbidon		50
Grapa de ferro, cuadro dramàtic en un acte, per Jean Sartène		50
Theodora, drama en set actes, per Victorià Sardou.	2	

	Pesetes	
Els mestres contistes. Volum tercer.	1	
La familia Rocamora, drama en quatre jornades, per Pompeu Crehuet.	2	
Un joch de cartes o Memorialistes ab lletra menuda, sainet en un acte, per Manel Folch y Torres.		75
El pobre Enrich, llegenda germànica en cinch actes, per Gerhart Hauptmann.	2	
La morta, quadro dramàtich, per Pompeu Crehuet.	1	
L'enrenou del poble, quadro de costums en un acte, per Felip Palma.		75
El comensar de les coses, comedia en quatre actes, per Joseph Morató	2	
Llibre del actor, per J. Ferràn Torras.	1	
Flames en l'ombra, drama en tres actes, per A. Butti.	2	
Les precioses idícules, comedia en un acte, per Molière	1	
Drama d'humils, un acte, per J. Puig y Ferreter.	1	
Nit de neu, drama en un acte, per Robert Bracco.	1	
Pèl de Panotxa, obra en un acte, per Jules Renard	1	
L'Agricultor de Xicago, comedia en dos actes, per Gabriel Timmory	1	50
Gaziel, poema lírich-dramàtich en un acte, per Apeles Mestres.	1	
Les anguníes del Repòs, comedia en tres actes, per Joseph Morató.	2	
Edip Rey, tragedia de Sofòcles.	2	
El malalt imaginari, comedia en tres actes, de Molière	2	

	Pessetes
Far malehit, per Paul Antier y Paul Cloquemin	50
L'Article 330, comedia en un acte, per Jordi Consteline	
Nora, comedia dramàtica en tres actes, per E. Ibrem	
El guarda-vía, diàlec dramàtic en un acte, per Andreu Camps y Sala	50
¡Miseria!, diálec dramàtic en un acte y en prosa, per Pere Manant	50

[illegible]

[illegible]

DE
TOTS
COLORS

Preu: Una peseta